

DECIZIE nr.74 din 11 iunie 1996
privind pronuntarea asupra exceptiei de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 328 din Codul penal

Costica Bulai - presedinte
Florin Bucur Vasilescu - judecator
Victor Dan Zlatescu - judecator
Ioan Griga - procuror
Constantin Burada - magistrat-asistent

Pe rol pronuntarea asupra exceptiei de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 328 din Codul penal, invocata de apelanta Anton Veturia Elena in Dosarul nr. 2.193/1995 al Tribunalului Constanta.

Dezbaterile au avut loc in sedinta din 6 iunie 1996, in lipsa autoarei exceptiei cu care procedura de citare a fost legal indeplinita, concluziile reprezentantului Ministerului Public fiind consemnate in incheierea cu aceeasi data.

Curtea, avand nevoie de timp pentru a delibera, a amanat pronuntarea la data de 11 iunie 1996, cand a adoptat prezenta decizie.

CURTEA,
avand in vedere actele si lucrarile dosarului, constata urmatoarele:

Tribunalul Constanta, prin Incheierea din 24 octombrie 1995, a sesizat Curtea Constitutionala cu solutionarea exceptiei de neconstitutionalitate a prevederilor art. 328 din Codul penal, invocata de aparatorul apelantei Anton Veturia Elena in Dosarul nr. 2.193/1995.

In motivarea exceptiei se sustine, in esenta, ca dispozitiile art. 328 din Codul penal, care incrimineaza prostitutia, sunt contrare art. 26 din Constitutie, deoarece reprezinta o ingradire a dreptului unei persoane de a dispune de ea insasi si, totodata, contravin art. 38 din legea fundamentala privitor la dreptul persoanei de a-si alege liber profesia si locul de munca.

Exprimandu-si opinia, tribunalul "nu impartaseste punctul de vedere al aparatorului, astfel incat apreciaza ca art. 328 din Codul penal in redactarea actuala se circumscrie prevederilor Constitutiei Romaniei".

Pentru solutionarea exceptiei, s-au solicitat, in temeiul art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, puncte de vedere celor doua Camere ale Parlamentului, precum si Guvernului, iar, potrivit art. 5 din aceeași lege, si opiniile Ministerului Sanatatii si ale Institutului Roman pentru Drepturile Omului.

Camera Deputatilor, in punctul sau de vedere, mentioneaza ca fapta incriminata prin art. 328 din Codul penal face parte din categoria infractiunilor care aduc atingere unor relatii privind convietuirea sociala, ca ansamblu de norme de comportare a oamenilor unii fata de altii si fata de colectivitate. Art. 49 din Constitutie prevede posibilitatea restrangerii, prin lege, a exercitiului unor drepturi si libertati in scopul "apararii ordinii, sanatatii ori a moralei publice", fara a se aduce atingere existentei drepturilor si libertatilor respective. O astfel de restrangere legala o constituie si prevederile art. 328 din Codul penal, care sunt constitutionale intrucat, in actualul sistem legislativ, prostitutia nu este o activitate autorizata. Se mai arata ca si in tarile in care prostitutia este institutionalizata, exercitarea acesteia in afara cadrului legal respectiv constituie infractiune. In concluzie, se propune respingerea exceptiei.

In punctul de vedere al Guvernului se apreciaza ca exceptia nu este intemeiata, deoarece art. 328 din Codul penal nu contravine nici uneia dintre prevederile constitutionale ci, dimpotriva, sunt in concordanta cu dispozitiile art. 26 alin. (2) din Constitutie, potrivit carora "Persoana fizica are dreptul sa dispuna de ea insasi, daca nu incalca drepturile si libertatile altora, ordinea publica sau bunele moravuri". Se considera ca unele dintre faptele ilicite penale, intre care si prostitutia, constituie fapte antisociale, deoarece aduc atingere bunelor moravuri ale societatii protejate de alin. (2) al art. 26 din Constitutie.

Se mai arata ca de esenta prostitutiei fiind comertul de ordin sexual cu propriul sau corp - comert care, prin sine

insusi, lezeaza demnitatea omului, ca valoare suprema ocrotita si garantata de art. 1 alin. (3) din Constitutie - nu se poate sustine ca dispozitiile art. 328 din Codul penal sunt neconstitutionale, iar incriminarea faptei ca infractiune este chiar necesara, tinand seama de pericolul social relativ ridicat si de tendinta de crestere a numarului infractiunilor de prostitutie in actuala perioada de tranzitie.

Senatul nu a comunicat punctul sau de vedere.

Ministerul Sanatatii, in opinia exprimata, apreciaza, in esenta, ca interzicerea practicarii prostitutiei, asa cum este reglementata, nu constituie o ingradire a dreptului unei persoane de a dispune de ea insasi, ci este o masura cu un profund caracter social, care incearca sa limiteze proliferarea necontrolata a bolilor cu transmisie sexuala.

In sens contrar, Institutul Roman pentru Drepturile Omului considera ca art. 328 din Codul penal nu raspunde exigentelor impuse de art. 2 si art. 11 din Constitutia Romaniei. Se propune ca numai faptele de favorizare, incurajare, constrangere si exploatare a prostitutiei altora sa ramana in continuare incriminate.

In avizul institutului se arata ca documentele internationale si, indeosebi, Conventia referitoare la reprimarea traficului cu fiinte umane si a exploatarei prostituarii altora nu prevad incriminarea prostitutiei, ci doar a unor fapte contingente, cum ar fi: recrutarea, antrenarea sau deturnarea unei persoane, chiar cu consimtamantul acesteia, in vederea prostituarii; exploatarea prostitutiei altei persoane, chiar daca aceasta consimte; tinerea, conducerea, finantarea unei case de prostitutie; darea sau luarea voluntara in locatie, in intregime sau in parte, a unui imobil sau a unui alt loc, in scopul prostituarii.

CURTEA,

examinand incheierea de sesizare, punctele de vedere ale Camerei Deputatilor si Guvernului, opiniile Ministerului Sanatatii si ale Institutului Roman pentru Drepturile Omului, raportul intocmit de judecatorul-raportor, prevederile art. 328 din Codul penal raportate la dispozitiile Constitutiei si ale documentelor internationale in materie, precum si prevederile Legii nr. 47/1992, retine:

Desi exceptia se refera la un text de lege adoptat anterior Constitutiei, Curtea este competenta sa o solutioneze, deoarece instanta a retinut ca dispozitiile criticate nu contravin legii fundamentale si deci sunt in vigoare, sesizand Curtea pentru a se pronunta cu privire la constitutionalitatea lor.

Potrivit art. 328 din Codul penal, fapta persoanei care isi procura mijloacele de existenta sau principalele mijloace de existenta practicand in acest scop raporturi sexuale cu diferite persoane constituie elementele constitutive ale infractiunii de prostitutie.

In sustinerea exceptiei de neconstitutionalitate a acestor dispozitii, se invoca, in principal, incalcarea prevederilor art. 26 alin. (2) si ale art. 38 alin. (1) din Constitutie.

Art. 26 alin. (2) din legea fundamentala prevede ca persoana fizica are dreptul sa dispuna de ea insasi, daca nu incalca drepturile si libertatile altora, ordinea publica sau bunele moravuri.

Dreptul persoanei de a dispune de ea insasi fiind un aspect al vietii sale intime si private, care include si dreptul acesteia de a dispune liber de corpul sau, incriminarea si sanctionarea practicarii de raporturi sexuale reprezinta o atingere grava adusa acestor drepturi si libertati garantate prin Constitutie.

De asemenea, se invoca in sustinerea exceptiei dispozitiile art. 38 alin. (1) din Constitutie, care prevad ca dreptul la munca nu poate fi ingradit si ca alegerea profesiei si alegerea locului de munca sunt libere. Or, practicarea prostitutiei fiind, in conceptia autorului exceptiei, o profesie ca oricare alta, interzicerea ei sub sanctiune penala reprezinta o incalcare a acestui drept constitutional.

Argumentele invocate in sustinerea exceptiei de neconstitutionalitate nu pot fi acceptate.

Din examinarea textului art. 328 din Codul penal se constata ca, prin dispozitiile acestuia, a fost incriminata fapta persoanei, indiferent de sex, care isi procura mijloacele de existenta sau principalele mijloace de existenta prin practicarea de raporturi sexuale cu diferite persoane.

Intrucat se refera la relatii sexuale normale, textul mentionat nu instituie nici un fel de restrangeri ale libertatii persoanei in domeniul vietii sexuale, aceasta putand sa-si aleaga absolut liber partenerii si conditiile relatiilor cu acestia, bineinteles cu restrictiile unanim recunoscute in acest domeniu, cum sunt: raportul sexual cu o minora,

incestul sau violul [...].

Restrangerea pe care textul art. 328 din Codul penal o instituie, într-adevar, privește practicarea raporturilor sexuale cu diferite persoane, ca mijloc de procurare de mijloace de existență, deci ca profesie. Acest fapt a fost considerat de legiuitorul român nu numai ca profund imoral, în raport cu morala dominantă în societate, dar și ca socialmente periculos prin consecințele sale imediate și mai ales prin cele îndepărtate.

Prostituția este în vătărată contradicție cu moralitatea vieții de familie și cu sarcinile de importanță deosebită ce revin familiei în creșterea și educarea tinerei generații. În același timp, tolerarea prostituției reprezintă o gravă atingere adusă demnității persoanei, știut fiind că persoana care practică prostituția se situează într-o condiție de inferioritate caracteristică celui care se vinde pe sine. La aceasta se adaugă situația umilitoare, consecința a disprețului public la care aceste persoane sunt supuse pretutindeni, tocmai pentru că prostituția este condamnată de morala publică, laică sau religioasă.

Fata de caracterul nu numai profund imoral, dar și socialmente periculos al prostituției, interzicerea practicării ei este justificată în temeiul art. 49 din Constituție, care prevede că exercitiul unor drepturi sau libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, între altele, pentru apărarea sănătății ori a moralei publice. De altfel, chiar dispoziția art. 26 alin. (2) din Constituție, menționată în susținerea excepției de neconstituționalitate, prevede că persoana are dreptul să dispună de ea însăși "dacă nu încalca drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri". În aceste condiții, nici invocarea, în sprijinul excepției, a dispozițiilor art. 38 alin. (1) din Constituție nu poate fi reținută, practicarea prostituției nefiind recunoscută ca o profesie.

Dispozițiile art. 328 din Codul penal nu contravin Constituției și deci nu pot fi considerate ca abrogate. În același timp, aceste dispoziții nu contravin nici convențiilor internaționale privind prevenirea prostituției, la care România este parte. Poate fi invocată, în acest sens, Convenția pentru reprimarea traficului cu ființe umane și a exploatarea prostituției altora, adoptată de Adunarea generală a O.N.U. la 2 decembrie 1949, la care România a aderat prin Decretul nr.482/1955 și care a fost avută în vedere la elaborarea Codului penal român din anul 1968. Aplicarea Convenției din 1949 și-a găsit expresia în special în redactarea dispozițiilor art. 329 din Codul penal privitoare la infracțiunea de proxenetism. Indirect însă, Convenția și-a găsit expresie și în redactarea textului art. 328 din Codul penal, pornindu-se de la premisa că dacă indemnul sau înlesnirea practicării prostituției constituie infracțiune, nu se poate concepe ca însăși practicarea prostituției, de către persoana care n-a fost constrânsă în nici un fel la aceasta, să nu fie calificată ca atare.

Legiuitorul român a considerat, deci, că pentru prevenirea și combaterea prostituției, unanim recunoscută ca fenomen antisocial, nu este suficient să se incrimineze și să se sancționeze numai proxenetismul sub diferitele forme ale acestuia, ci trebuie incriminată și sancționată însăși practicarea prostituției, ca expresie a folosirii abuzive și antisociale a dreptului persoanei de a dispune de ea însăși.

Poziția legiuitorului român își găsește suport în chiar preambulul convenției internaționale la care ne-am referit, în care se arată că "prostituția și raul care o însoțește, traficul cu ființe umane în vederea prostituării lor sunt incompatibile cu demnitatea și valoarea persoanei umane și pun în pericol bunăstarea individului, a familiei și a comunității".

Fata de considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 1, art. 3, art. 13 alin. (1) lit. A.c), art. 23, art. 24 și art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 328 din Codul penal, invocată de Anton Veturia Elena în Dosarul nr. 2.193/1995 al Tribunalului Constanța.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 11 iunie 1996.

PRESEDINTE,
prof. univ. dr. Costica Bulai

Magistrat-asistent,

Constantin Burada

*) Definitiva prin nerecurare.

Decizia Curtii Constitutionale nr 21 din 2001

**DECIZIE nr.21 din 24 ianuarie 2002
referitoare la exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 328 si 329 din Codul penal**

Textul actului publicat in M.Of. nr. 144/25 feb. 2002

Petre Ninosu - judecator
Lucian Stângu - judecator
Serban Viorel Stanoiu - judecator
Ioan Vida - judecator
Iuliana Nedelcu - procuror
Laurentiu Cristescu - magistrat-asistent

Pe rol se afla solutionarea exceptiei de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 328 si 329 din Codul penal, exceptie ridicata de Ion Dia si Mihaela Baba in Dosarul nr. 3.856/2000 al Curtii de Apel Iasi.

La apelul nominal lipsesc partile, fata de care procedura de citare a fost legal indeplinita. Reprezentantul Ministerului Public arata ca prevederile art. 328 si 329 privind prostitutia si proxenetismul sunt criticate din perspectiva dispozitiilor art. 26 alin. (1) si (2) din Constitutie, potrivit carora persoana fizica are dreptul la "viata intima, familiala si privata si "sa dispuna de ea insasi, daca nu incalca drepturile si libertatile altora, ordinea publica sau bunele moravuri.

România a aderat, prin Decretul nr.482 din 1955, la Conventia pentru reprimarea traficului cu fiinte umane si a exploatarei prostituarii acestora, incriminarea celor doua fapte fiind consecinta acestei aderari. State civilizate, cum ar fi Franta, incrimineaza in legislatia lor penala savârsirea acestor fapte. De altfel, Curtea Constitutionala, prin doua decizii (nr. 74 si nr. 106 din 1996), a respins exceptiile de neconstitutionalitate a prevederilor art. 328 din Codul penal, aratând ca exercitarea dreptului la viata intima este conditionata de respectarea drepturilor si libertatilor altora, precum si a bunelor moravuri. Incriminarea acestor fapte poate fi corelata cu dispozitiile art. 49 din Constitutie care permit restrângeri, prin lege, a exercitiului unor drepturi, in scopul apararii sanatatii ori moralei publice. Se solicita respingerea exceptiei ca fiind neintemeiata.

CURTEA,

având in vedere actele si lucrarile dosarului, constata urmatoarele:

Prin Incheierea din 4 octombrie 2001, pronuntata in Dosarul nr. 3.856/2000, Curtea de Apel Iasi a sesizat Curtea Constitutionala cu exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 328 si 329 din Codul penal, exceptie ridicata de Ion Dia si Mihaela Baba, inculpati-recurenti intr-o cauza de proxenetism.

In motivarea exceptiei de neconstitutionalitate autorii acesteia arata ca dispozitiile art. 328 si 329 din Codul penal, privitoare la infractiunile de prostitutie si, respectiv, de proxenetism, sunt neconstitutionale, fiind in contradictie cu prevederile art. 26 alin. (1) si (2) din Constitutie. In opinia autorilor exceptiei prevederile art. 26 alin. (2) din Constitutie permit persoanei sa aiba o viata intima neingradita si sa intretina raporturi intime cu cine doreste si indiferent de interesele care o anima. Aceste interese ar putea consta si in satisfacerea unor nevoi materiale, iar partenerii pot fi mai multi in decursul anilor. Autorii exceptiei sustin, de asemenea, ca cele doua dispozitii legale sunt neconstitutionale, deoarece mentin definitia infractiunii asa cum a fost formulata, sub influenta ideologiei comuniste, ca fapta contrara relatiilor socialiste de convietuire. In realitate, sustin autorii exceptiei, practicarea

raporturilor sexuale cu diferite persoane nu constituie decât mijlocul de procurare a bunurilor si valorilor necesare existentei, aceasta dobândire fiind de esenta infractiunii de prostitutie.

Curtea de Apel Iasi, exprimându-si opinia asupra exceptiei de neconstitutionalitate, arata ca aceasta este neintemeiata, deoarece dispozitiile art. 328 si 329 din Codul penal nu contravin Constitutiei si conventiilor internationale privind prevenirea prostitutiei si proxenetismului, la care România este parte. Dispozitiile art. 26 alin. (1) si (2) din Constitutie nu pot fi invocate in sprijinul exceptiei, practicarea prostitutiei nefiind recunoscuta ca o profesie.

Potrivit dispozitiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicata, incheierea de sesizare a Curtii Constitutionale a fost comunicata presedintilor celor doua Camere ale Parlamentului si Guvernului, pentru a-si exprima punctele de vedere asupra exceptiei de neconstitutionalitate ridicate.

Presedintele Camerei Deputatilor, in punctul sau de vedere, arata ca exceptia este neintemeiata. Proxenetismul, fiind o forma de exploatare a prostitutiei si de incurajare a acesteia, prezinta un ridicat grad de pericol social. Potrivit art. 26 din Constitutie, persoana are dreptul sa dispuna de ea insasi, inasa cu conditia sa nu incalce drepturile si libertatile altora, ordinea publica sau bunele moravuri, drepturi si libertati care sunt incalcate prin infractiunea de proxenetism, realizata prin tragerea de foloase de pe urma practicarii prostitutiei, care vizeaza obtinerea de profituri, avantaje materiale de orice natura de pe urma practicarii prostitutiei de catre o persoana. Art. 26 din Constitutie, invocat in sprijinul exceptiei, creeaza un cadru adecvat pentru afirmarea si dezvoltarea deplina a personalitatii umane si in nici un caz pentru apararea fenomenului infractiunii. Atât prostitutia, cât si proxenetismul contravin tuturor normelor legale elaborate in vederea apararii drepturilor si libertatilor persoanei, incalca relatiile privind convietuirea sociala, prin nerespectarea normelor morale si juridice si incalcarea demnitatii umane. De esenta prostitutiei si proxenetismului este comertul de ordin sexual cu propriul corp, comert care, prin sine insusi, lezeaza demnitatea omului, ca valoare suprema ocrotita si garantata de art. 1 alin. (3) din Constitutie.

Guvernul, in punctul sau de vedere, arata ca exceptia este, de asemenea, neintemeiata.

Incrimnarea prin art. 328 din Codul penal a prostitutiei priveste practicarea raporturilor sexuale cu diferite persoane ca mijloc de procurare a mijloacelor de existenta, deci ca profesie, iar acest fapt a fost considerat de legiuitor ca fiind socialmente periculos prin consecintele sale. Aceasta fapta este de natura sa aduca atingere moralitatii si chiar demnitatii persoanelor care practica prostitutia. Or, art. 26 din Constitutie instituie dreptul persoanei de a dispune de ea insasi, inasa prevede si limitele de exercitare a acestui drept, si anume fara sa incalce drepturile si libertatile altor persoane, ordinea publica sau bunele moravuri. Se citeaza, de asemenea, din preambulul Conventiei pentru reprimarea traficului cu fiinte umane si a exploatarii prostituarii acestora, adoptata de Adunarea Generala a O.N.U. la 2 decembrie 1949, la care România a aderat prin Decretul nr.482/1955, in care se arata ca prostitutia, traficul cu fiinte umane in vederea prostituarii, adica proxenetismul, sunt incompatibile cu demnitatea si valoarea persoanei umane.

Presedintele Senatului nu a comunicat punctul sau de vedere.

CURTEA,

examinând incheierea de sesizare, punctele de vedere ale presedintelui Camerei Deputatilor si Guvernului, raportul judecatorului-raportor, concluziile procurorului, dispozitiile legale criticate, raportate la prevederile Constitutiei, precum si dispozitiile Legii nr. 47/1992, retine urmatoarele:

Curtea Constitutionala a fost legal sesizata si este competenta, potrivit dispozitiilor art. 144 lit. c) din Constitutie, precum si ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 si 23 din Legea nr. 47/1992, republicata, sa solutioneze exceptia de neconstitutionalitate ridicata.

Obiectul exceptiei de neconstitutionalitate il constituie dispozitiile art. 328 si 329 din Codul penal, care au urmatorul continut:

- Art. 328: "Fapta persoanei care isi procura mijloacele de existenta sau principalele mijloace de existenta, practicând in acest scop raporturi sexuale cu diferite persoane, se pedepseste cu inchisoare de la 3 luni la 3 ani.";
- Art. 329: "Indemnul sau constrângerea la prostitutie ori inlesnirea practicarii prostitutiei sau tragerea de foloase de pe urma practicarii prostitutiei de catre o persoana, precum si recrutarea unei persoane pentru prostitutie ori traficul de persoane in acest scop, se pedepsesc cu inchisoare de la 2 la 7 ani si interzicerea unor drepturi.

Daca fapta prevazuta in alin. 1 este savârsita fata de un minor sau prezinta un alt caracter grav, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 10 ani si interzicerea unor drepturi.

Banii, valorile sau orice alte bunuri care au servit sau au fost destinate sa serveasca, direct sau indirect, la comiterea infractiunii prevazute in alin. 1 si 2 si cele care au fost dobândite prin savârsirea acesteia se confisca, iar daca acestea nu se gasesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor in bani.

Tentativa se pedepseste.”

Prevederile art. 26 din Constitutie, considerate a fi incalcate de dispozitiile legale criticate, sunt urmatoarele:

- Art. 26: "(1) Autoritatile publice respecta si ocrotesc viata intima, familiala si privata.
(2) Persoana fizica are dreptul sa dispuna de ea insasi, daca nu incalca drepturile si libertatile altora, ordinea publica sau bunele moravuri.”

Examinând exceptia de neconstitutionalitate, Curtea constata ca incriminarea si sanctionarea faptelor de prostitutie si de proxenetism, in Codul penal de la 1968, reprezinta si indeplinirea obligatiei asumate de statul român prin Decretul nr.482/1955 de aderare la conventie, care prevede ca partile la aceasta conventie decid pedepsirea oricaror persoane care, pentru a satisface pasiunile altei persoane, ademeneste, atrage sau indeamna, in vederea prostituarii, o alta persoana, chiar cu consimtamântul acesteia, sau care exploateaza prostitutia altei persoane, chiar cu consimtamântul acesteia. In preambulul conventiei se arata ca "prostitutia si raul care o insoteste, traficul de fiinte umane in vederea prostituarii, sunt incompatibile cu demnitatea si valoarea persoanei umane si pun in pericol bunastarea individului, a familiei si a comunitatii.

Curtea s-a mai pronuntat asupra exceptiei de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 328 din Codul penal prin Decizia nr.74 din 11 iunie 1996, publicata in Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.200 din 27 august 1996, si Decizia nr.106 din 2 octombrie 1996, publicata in Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.5 din 16 ianuarie 1997. Respingând exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor criticate, Curtea Constitutionala a subliniat, in Decizia nr.74/1996, ca pentru prevenirea si combaterea prostitutiei nu este suficient sa se incrimineze si sa se sanctioneze numai proxenetismul, ci trebuie incriminata si sanctionata insasi practicarea prostitutiei, ca expresie a folosirii abuzive si antisociale a dreptului femeii de a dispune de ea insasi.

Curtea retine ca in ceea ce priveste proxenetismul, incriminat prin insasi conventia mentionata, caracterul sau profund antisocial nu poate fi pus la indoiala si nu se poate vorbi despre neconstitutionalitatea dispozitiilor art. 329 din Codul penal.

Pentru considerentele expuse, in temeiul art. 144 lit. c) si al art. 145 alin. (2) din Constitutie, precum si al art. 1, 2, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 si al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicata,

CURTEA

In numele legii

DECIDE:

Respinge exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 328 si 329 din Codul penal, exceptie ridicata de Ion Dia si Mihaela Baba in Dosarul nr. 3.856/2000 al Curtii de Apel Iasi.

Definitiva si obligatorie.

Pronuntata in sedinta publica din data de 24 ianuarie 2002.

PRESEDINTELE CURTII CONSTITUTIONALE,
prof. univ. dr. NICOLAE POPA

Magistrat-asistent,
Laurentiu Cristescu